

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LI. — Wydana i rozesłana dnia 1 października 1884.

153.**Dokument koncesyjny z dnia 15 lipca 1884,**

na kolej żelazną parową z Aszu do Rossbachu.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno i Dolno Szląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Wilhelm Rzizek w Wiedniu podał prośbę o udzielenie mu koncesyi na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei miejscowej z Aszu do Rossbachu, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać proszącemu koncesyę niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 25 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 56) i z dnia 26 grudnia 1882 (Dz. u. p. Nr. 180), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy Wilhelmowi Rzizekowi w Wiedniu prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako miejscowa ze szlakiem normalnym od stacyi w Aszu na kolei rządowej królewsko bawarskiej do Rossbachu.

Gdyby kolej koncesyonowana miała być przedłużona aż do kolei rządowych królewsko saskich, postanowienia, tyczące się tego, zostaną zastosowane do traktatu, który w tej mierze będzie zawarty z Rządem królewsko saskim, a koncesyonariusz jest obowiązany poddać się tym postanowieniom, jakoteż ciężarom, które na niego będą włożone.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) uwolnienie od stępli i opłat od wszelkich umów, wpisów hipotecznych, podań i jakichkolwiek innych dokumentów, dotyczących się zebrania kapitału i zabezpieczenia odsetków, jakoteż ruchu aż do czasu otwarcia ruchu, tudzież od dokumentów, dotyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu;
- b) uwolnienie od stępli i opłat pierwszej emisji akcyj (zakładowych i pierwszorzędnych), tudzież kwitów tymczasowych, jakoteż od opłat za przeniesienie własności zakupionych gruntów;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści (30), licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Koncesyonaryusz obowiązany jest rozpocząć budowę tej kolei miejscowej natychmiast i ukończyć ją najpóźniej aż do 31 października 1885.

Gotową kolej oddać ma niezwłocznie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć ma koncesyonaryusz kaucyą w sumie dziesięć tysięcy (10.000) złotych w tych papierach, w których wolno lokować fundusze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 4.

Do wybudowania tej kolei koncesyonowanej, nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszowi do wybudowania wszelkich odnóg, prowadzących do zakładów przemysłowych, gdyby Rząd uznał potrzebę wybudowania takich kolei ze względu na dobro publiczne.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej, zastosować się powinien koncesyonaryusz do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, jakie ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

§. 6.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które tenże ustanowi, Spółki akcyjnej, lub przeniesie-

nia praw i obowiązków z koncesyi niniejszej wynikających, na Spółkę akcyjną już istniejącą.

Spółka akcyjna, gdy będzie utworzona, wejdzie we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Obligacyj z prawem pierwszeństwa, których suma ogólna nie może wynosić więcej jak dwieście tysięcy złotych wal. austr. imiennie, wypuszczać nie wolno dopóty, dopóki wykazami, które mają być Rządowi do sprawdzenia przedstawione, nie będzie udowodnione, że czyste dochody kolei rzeczywiście osiągnięte i które można uważać za zapewnione, wystarczą na opłatę odsetek i amortyzacyą.

Natomiast upoważnia się koncesyonaryusza do wypuszczenia w obieg akcyj pierwszorzędných, które oprocentowane po pięć od sta i umorzone być mają pierwszej niż akcyje zakładowe, w sumie najwięcej aż do dwustu tysięcy złotych wal. austr.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego podług planu podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Statut Spółki, jakoteż formularze na akcyje zakładowe i akcyje pierwszorzędne a według okoliczności na obligacyje pierwszorzędne, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych, a to stosownie do postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na kolei Cesarza Franciszka Józefa kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej obu połów monarchyi, do strzelców krajowych tyrolskich, i to nie tylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, tudzież do korpusu straży wojskowej sądów cywilnych wiedeńskich, do żandarmeryi, jakoteż do straży skarbowej i straży bezpieczeństwa po wojskowemu uorganizowanej.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu parku do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, tudzież do postanowień organicznych i instrukcyj dla oddziałów kolei polowej, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1 czerwca 1871.

Ten obowiązek przystąpienia odnosi się także do umowy ze spółkami kolejowemi względem pomagania sobie nawzajem swoją służbą w razie przewożenia większych transportów wojskowych i do przepisu o transportach wojskowych na kolejach żelaznych.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszu tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei koncesyonowanej jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwolonemi ułatwieniami a orzeka o tem ministerstwo handlu.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

Koncesya nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, po upływie zaś tego czasu traci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdy określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie będą dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §. 11 lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne a mianowicie wstrząśnieniami politycznymi i finansowemi.

§. 9.

Ruch na kolei koncesyonowanej będzie utrzymywał Rząd na rachunek koncesyonariusza.

Warunki utrzymywania ruchu określone będą w umowie, którą Rząd zawrze z koncesyonariuszem.

§. 10.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie, a w tym razie wynagrodzi Spółkę gotówką.

Dla oznaczenia ceny odkupu obliczone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu lat trzech przed rzeczywistą chwilą odkupu, z tego strącony będzie czysty dochód roku najniepomyślniejszego i policzony będzie średni dochód czysty pozostałych lat dwóch.

Gdyby jednak średni dochód czysty, w ten sposób obliczony, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, która potrzebna jest do oprocentowania po 5 od sta i umorzenia kapitału zakładowego imiennego, przez Rząd zatwierdzonego, w przeciągu okresu koncesyjnego, natenczas ta suma roczna uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

W przerzeczony sposób postąpi się także w tym przypadku, gdyby kolej odkupiona być miała przed upływem trzeciego roku ruchu.

Tytułem wynagrodzenia, administracya państwa płacić będzie rentę, równającą się powyższym dochodom średnim a względnie najmniejszym, a to z dołu, w ratach półrocznych dnia 30 czerwca i dnia 30 grudnia każdego roku aż do upływu okresu koncesyjnego.

Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast rent jeszcze nie spłaconych zapłacić zdyskontowaną wartość kapitałową tychże, licząc po pięć od sta na rok i doliczając odsetki do odsetek.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacye liczone będą po kursie średnim obligacyj rządowych tego samego rodzaju, notowanych urzędownie na giełdzie wiedeńskiej w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei, niniejszem koncesyonowanej, ze wszystkimi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także

park wozowy i zapasy materiałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobowe z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były całkiem lub częściowo użyte, stósownie do swego przeznaczenia.

§. 11.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów, jakoteż funduszów zasobowych i obrotowych, z kapitału zakładowego utworzonych, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już całkiem lub częściowo użyte, stósownie do swego przeznaczenia (§. 10).

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei zatrzyma koncesyonaryusz na własność utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa fundusz zasobowy i należące się mu aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki, z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił go z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 12.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Ze względu na to, że w myśl §. 10 służy Rządowi prawo odkupienia kolei, koncesyonaryusz obowiązany jest przedstawić Rządowi do zatwierdzenia umowy, tyczące się budowy i dostaw przed ich zawarciem.

Rząd ma także prawo wydelegowania komisarzy do wglądania w zarząd, a mianowicie wydelegowania na koszt koncesyonaryuszów komisarzy, którzyby w sposób, jaki uznają za stósowny, czuwali nad tem, by kolej wybudowana została zgodnie z projektem i umowami.

W razie utworzenia Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony ma prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej dyrekcją Spółki, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszania wszelkich takich uchwał i zarządzeń, któreby się ustawom lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru.

Za nadzór niniejszem ustanowiony, koncesyonaryusz nie jest obowiązany płacić skarbowi państwa wynagrodzenia; również uwalnia się koncesyonaryusza od przepisanego w §fie 89ym Porządku ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokali urzędowych.

§. 13.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia, ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków w dokumencie

koncesyi lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nie przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej, i nadając Spółce prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia piętnastego miesiąca lipca, w roku zbawienia tysiąc ośmset ośmdziesiątym czwartym, Naszego panowania trzydziestym szóstym.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

154.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 4 września 1884,
o upoważnieniu komory pomocniczej I klasy w Bernaticach do pobierania cła od olejów kopalnych wymienionych w Taryfie pod Nr. 119 a) i 121 a).

C. k. komora pomocnicza I klasy w Bernaticach upoważniona została do pobierania cła od olejów kopalnych wymienionych pod Nr. 119 a) i 121 a).

Dunajewski r. w.

155.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 10 września 1884,
o upoważnieniu c. k. komory głównej w Görlitz do ekspedycjonowania oliwy popsutej.

C. k. komora główna w Görlitz upoważniona została do ekspedycjonowania oliwy popsutej podług Uwagi do Nr. 72 Taryfy cłowej, jednak tylko w miesiącach letnich, t. j. w czasie od 1 kwietnia do 30 września każdego roku.

Dunajewski r. w.

156.**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 13 września 1884,**
uchylające warunek, aby wszystkie bale cukru w głowach, wywożonego beczkami za zwrotem podatku, miały tę samą wagę czystą.

Postanowienie §fu 3go, l. III 5 przepisu wykonawczego o opodatkowaniu cukru burakowego z dnia 28 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 83), według którego wszystkie bale cukru tłuczonego, kostkowego, w głowach, ziarnistego lub kryształicznego, wywożonego za zwrotem należitości, powinny mieć tę samą wagę czystą, uchyla się w porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem skarbu dla cukru w głowach, zapakowanego w beczkach i stanowi się, że pojedyncze bale posyłki wywozowej cukru w głowach wywożonego beczkami, mogą także mieć niejednakową wagę czystą.

Urząd ekspedycyjny winien jednak oznaczyć oddzielnie wagę ryczałtową i wagę tak tary jak i czystą każdej z osobna bali (beczki) takich posyłek wywozowych.

Dunajewski r. w.

157.**Rozporządzenie ministerstwa handlu z d. 14 września 1884,**
tyczące się zaprowadzenia w obrocie pocztowym austriacko-węgierskim bezpłatnych kart listowych.

Te władze, urzędy itd., którym ustawa z dnia 2 października 1865 (Dz. u. p. Nr. 108) o bezpłatnem posługiwaniu się c. k. Zakładem pocztowym, pozwala, aby we wzajemnych stosunkach przesyłały sobie listy swoje bezpłatnie, mogą, poczynwszy od 15 października 1884, używać bezpłatnych kart listowych pod następującymi warunkami:

1. Na karty listowe bezpłatne wolno używać tylko blankietów białych, wydanych nakładem zarządu pocztowego; dostać ich można we wszystkich c. k. urzędach pocztowych a mianowicie pojedyncze po 4 c. za 25 sztuk a podwójne (tam i napowrót lub z odpowiedzią) po 8 c. za 25 sztuk.

2. Na stronie adresowej wypełnić trzeba co tekst wskazuje a mianowicie kładzie się tu: nazwę i pieczęć Władzy (urzędu) oddającej, adres i miejsce przeznaczenia, na koniec podstawę do posługiwania się bezpłatnie zakładem pocztowym, w sposobie już teraz dla listów bezpłatnych przepisany.

3. Strona odwrotna kart listowych przeznaczona jest na uwiadomienia, które mogą być pisane lub drukowane, albo częścią pisane, częścią drukowane.

4. We względzie oddawania i odbierania, tudzież polecenia kart listowych bezpłatnych, stosowane będą przepisy, dotyczące się korespondencyj urzędowych w ogólności. Pieczęci pocztowe wyciskane będą w sposób przepisany dla zwyczajnych kart listowych.

5. Gdyby kart listowych bezpłatnych użyto do korespondencyj, nie uwolnionych od opłaty pocztowej, odmówić należy ich przyjęcia, a gdyby to postrze-

żono dopiero w biurze odkartowania lub wydawczym, odesłać je trzeba z oznajmieniem powodu do poczty przyjmującej, celem zwrócenia oddawcy.

6. C. k. urzędy pocztowe pobierać mają pojedyncze karty listowe bezpłatne w pakietach po 250 sztuk, podwójne zaś w pakietach po 250 sztuk lub też w mniejszych ilościach ale podzielnych przez 25 bez reszty a to w sposób przepisany do poboru wszelkich znaczków pocztowych.

7. Tekst wydrukowany będzie na tych kartach w języku niemieckim albo w dwóch językach.

Pino r. w.

158.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 16 września 1884,

tyczące się ważności dokumentów do zasłonięcia dla niektórych towarów podlegających kontroli w okręgach pogranicznych.

Ważność dokumentów do zasłonięcia dla następujących towarów, które rozporządzeniem ministerstw skarbu i handlu z dnia 9 lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 102) uznane zostały za podlegające kontroli w okręgu pogranicznym obszaru cłowego (z wyłączeniem granicy krajowej od strony Włoch) a względnie w okręgu pogranicznym bukowińskim, ustanawia się jak następuje:

dla kardamom, anyżu gwiazdzistego i szafranu na rok;

dla jagód winnych, koryntek i rodzynek suszonych na sześć miesięcy.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

159.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z d. 16 września 1884, wydane w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych,

tyczące się upoważnień agentów handlowych podróżujących.

Z przyczyny nie jednakowych decyzyj Władz niższych we względzie wykonywania postanowień §§. 9 i 10 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3 listopada 1852 (Dz. u. p. Nr. 220), o upoważnieniach agentów handlowych podróżujących tak krajowych jak i zagranicznych, obowiązującymi są następujące postanowienia rzeczzonego rozporządzenia:

§. 9.

„Pozwolenie trudnienia się agencją daje agentowi prawo zawięzywania z kupcami, fabrykantami i przemysłowcami interesów w przedmiotach wspólnego przemysłu, pokazywania im w tym celu próbek i uwiadomiania ich o cenach

towarów swoich mocodawców, przyjmowania od nich zawiadomień na takie towary i przekazywania swoim mocodawcom otrzymanych zamówień, jakoteż czynienia zakupna na ich rachunek.

Odsyłanie zamawiającemu towarów zamówionych nie należy do agenta.“

§. 10.

„Nie wolno mu używać zastępcy, lecz winien załatwiać czynności osobiście i nie wolno mu wozić ze sobą próbek jeszcze i innych towarów, utrzymywać składy towarów lub magazyny, trudnić się jakąbądź sprzedażą towarów i wchodzić w interesa agencyjne z osobami, nie należącemi do stanu kupców lub fabrykantów.“

Przy tej sposobności przypomina się, że agenci handlowi podróżujący obowiążani są wozić zawsze z sobą kartę legitymacyjną przemysłową.

Taafe r. w.

Pino r. w.

160.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 23 września 1884,

wyznaczające Sądowi powiatowemu bieckiemu w Galicyi termin rozpoczęcia urzędowania.

Sąd powiatowy biecki, który stósownie do rozporządzenia ministerstwa sprawiedliwości z dnia 30 stycznia 1884 (Dz. u. p. Nr. 19) będzie zaprowadzony, rozpocząć ma urzędowanie od dnia 1 stycznia 1885.

Prażák r. w.

161.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 26 września 1884,

zawierające postanowienia do opisu i przepisu używania wyskokomierza V. Pricka.

W porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem skarbu uzupełnia się a po części zmienia rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 25 lipca 1884 (Dz. u. p. Nr. 113), jak następuje:

1. Termometr maksymalny metalowy, w opisie wyskokomierza V. Pricka w ustępie 6 lit. d) wzmiankowany, w stągiewce alkoholometru umieszczony, zastąpiony będzie zwykłym szklanym termometrem maksymalnym Celsiusa, rtęcią napełnionym i opatrzonym sztyftem metalowym a umieszczonym po prawej stronie skrzyni przyrządu.

Zanim ten termometr maksymalny zostanie umieszczony w skrzyni przyrządu, trzeba poddać go jeszcze próbie, polegającej na włożeniu go poziomo w wodę wrzącą, wyjęciu po dwóch minutach i zostawieniu w położeniu poziomem, póki nie ochłódnie.

Powinien on okazywać 95 aż do 105 stopni Celsiusza i to statecznie przez trzy minuty.

Następnie za pomocą kilku wstrząśnień sprowadzić należy kolumnę rtęciową w najniższe miejsce i próbę ponowić.

Gdy termometr stanie się niezdatnym do użytku, wykonawca kontroli stanowej może go zastąpić termometrem sprawdzonym, opłombowanym.

Gdy wyskokomierz z jakiegobądź przyczyny nie znajduje się już pod zamknięciem urzędowym, wykonawca Władzy skarbowej, któremu poruczona jest kontrola stanowa w gorzelnii, winien odjąć i osobno zachowywać plombę urzędu miar i wag, którą termometr maksymalny był opatrzony.

2. Gdyby przyrząd do pędzenia, ustawiony w gorzelnii, podlegającej opodatkowaniu podług wyrobu, dostarczał średnio więcej niż 10 litrów wyskoku na minutę, przedsiębiorca gorzelnii winien postarać się albo o dwa sprawdzone wyskokomierze do chyżości przypływu po 1 aż do 15 litrów na minutę albo o sprawdzony wyskokomierz do chyżości przypływu po więcej niż 15 litrów na minutę.

Gdy dwa wyskokomierze mają być zastosowane do jednego przyrządu do pędzenia a względnie do jego oziębialnika, wyskokomierze te winny być połączone z oziębialnikiem w taki sposób, aby rozdzielanie się wyskoku, wychodzącego z oziębialnika, na dwa wyskokomierze, odbywało się w skrzyni powietrznej, według przepisu wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu gorzałki (Dz. u. p. Nr. 114 z r. 1884) dozwolonej, której dać trzeba odpowiednio większe rozmiary.

Przy ustawianiu obu wyskokomierzy i łączeniu ich z oziębialnikiem, trzeba mieć wzgląd zwłaszcza na to, aby wyskok odpływał jednostajnie ze skrzyni powietrznej do obudwy wyskokomierzy, a czy się tak dzieje, o tem czynniki skarbowe przekonywać się winny podczas rewizji w gorzelnii, jakoteż podczas miesięcznego obliczenia.

Dunajewski r. w.

162.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 28 września 1884,

tyczące się zaprowadzenia komor pomocniczych II klasy w Katarzynkach (na gościńcu pilezańskim) i w Przywozie.

Począwszy od 1 października 1884 zaprowadza się w Szląsku w Katarzynkach (na gościńcu pilezańskim) i w Przywozie komory pomocnicze II klasy.

Od tego dnia oddział straży skarbowej w Katarzynkach przestanie załatwiać tamże ekspedycyą celniczą.

Dunajewski r. w.